

РЕШЕНИЕ

№ 979

гр. София, 17.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Светомир Бабаков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10833** по описа за **2019** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична община, подадена чрез процесуален представител юрк.М. С. срещу РЕШЕНИЕ № 101645 от 23.04.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 8-ми състав, постановено по нахд. № 1670/2019г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния и процесуалния закон. Изложени са твърдения, че е доказано извършването на нарушенията по чл.4 ал.1 и чл.28а от НРУИТДТСО, пределно ясно и точно са описани същите, обстоятелствата при които са настъпили и правните норми, които описват конкретното дължимото поведение на търговеца. Касаторът моли да бъде отменено решение от 23.04.2019г. на СРС, НО, 8-ми състав по нахд. № 1670/2019г. и спорът решен по същество, като се потвърди изцяло НП № СФИ18-РД29-140/27.09.2018г. на Зам.Кмета на Столична община.

Ответникът- [фирма], представлявано от В. Н. Х. не е депозирал писмен отговор по основателността на жалбата и не взема участие в процеса.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение, че жалбата е неоснователна и решението на СРС следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218

АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение № 101645 от 23.04.2019г. по нахд. № 1670/2019г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 8-ми състав е отменил наказателно постановление НП № СФИ18-РД29-140/27.09.2018г. на Зам. Кмета на Столична община, с което на основание чл.36 ал.1 от НРУИТДТСО на [фирма], представлявано от В. Н. Х. са били наложени наказания- две имуществени санкции в размер на сумата от по 300.00 лева за извършени нарушения по чл.4 ал.1 и чл.28а от НРУИТДТСО.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя М. И. И. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че е било допуснато съществено процесуално нарушение по чл.57 ал.1 т.6 ЗАНН, а именно: неточно посочване на правната норма, която очертава параметрите на деянието, което е накърнило правото на защита на нарушителя.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 8-ми състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

При извършена проверка на [фирма] е било констатирано, че на 14.06.2018г. в търговски обект-„кафе-сладкарница”, находящ се в [населено място], [улица], бл.16 се продават сладкарски изделия, торти, сандвичи, салати, аламинути, алкохолни и безалкохолни напитки. Пред този търговски обект на площ от около 21 кв.м., в терен общинска собственост върху дървен подиум били разположени 6 бр. маси с по една пейка и 2 бр. табуретки за консумация на открито. Търговецът не разполагал с издадено разрешение за ползване на мястото, както и не е заявил работно време на търговския обект в районната администрация по местонахождението му. В тази връзка е бил съставен АУАН № 154/29.06.2018г. и въз основа на него оспореното НП № СФИ18-РД29-140/27.09.2018г. от Зам.Кмета на Столична община.

При така установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 8-ми състав фактическа обстановка настоящият състав приема, че съдебният акт е неправилен на основание чл.348 ал.1 т.2 във вр. ал.3 от НПК, във връзка с който извод, излага следното:

НПК, приложим в производството по обжалване на наказателните постановления пред районния съд по силата на чл.84 от ЗАНН, вменява в задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина /чл.13 ал.1 от НПК/. Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно чл.107 ал.2 от НПК, съдът събира доказателствата по направените от страните искания и по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина. На събиране и проверка подлежат както доказателствата, които разобличават извършителя на нарушението или отегчават отговорността му, така и тези, които го оправдават или смекчават отговорността му (арг. от ал. 3 на чл.107 от НПК/. В хода на съдебното следствие пред Софийски районен съд и с разпореждането от 05.02.2019г. не е изискан от [фирма], представлявано от В. Н. Х. препис от договор за съвместна

дейност от 01.06.2018г. между Д. „Р.“ и [фирма], представлявано от В. Н. Х. разрешително № 34/16.04.2018г. и заявление за работно време, заверено от Столична община, район „И.“. Тези доказателства е следвало да бъдат приобщени към доказателствения материал по делото, за да се установят релевантни факти по възникналото административно правоотношение. След анализ на съдържанието им, следва да бъде извършена преценка от решаващият съд, правилно е установен субекта на визираните нарушения, извършени ли са от него двете деяния и законосъобразно ли е привлечен същия към реализиране на административно-наказателната отговорност.

Основният порок на обжалваното решение, водещ до неговата неправилност, се състои в неустановяването на факти от съществено значение за изхода на спора. Районният съдия е възприел за осъществена фактичката обстановка, посочена в НП, без да положи нужните усилия да събере относимите писмени доказателства в тази насока. При действието на забраната за фактически установявания по чл.220 от АПК, касационната инстанция като съд по правото, а не по фактите, е пречатствана да извърши проверка по съответствието на обжалваното решение с материалния закон и да реши делото по същество. Освен това, наказателният акт е отменен на формално основание, без от СРС, НО, 8-ми състав да са изложени по същество никакви мотиви относно неговата правилност и обосновааност. При разглеждане на спорове за отмяна на издадени НП, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63 ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на НП, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314 ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

Това налага връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав, защото е процесуално недопустимо за първи път касационната инстанция да развива аргументи и доводи по същество относно законосъобразността на НП № СФИ18-РД29-140/27.09.2018г. на Зам. Кмета на Столична община. В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици.

В производството, развиващо се по правилата на чл.59-чл.63 от ЗАНН във вр.чл.313-чл.340 от НПК, съдът е длъжен да изясни фактичката обстановка, чрез допустимите доказателствени средства и да обсъди има ли извършени нарушения с правна квалификация чл.4 ал.1 от НРУИТДТСО и чл.28а от НРУИТДТСО. Разкриването на обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на страните, е приоритет за дейността на съда, поради което законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин (т.е., служебно) да събира доказателства, когато това се налага за разкриване на обективната истина.

По тези съображения, касационната инстанция заключава, че съдебното решение на СРС, НО, 8-ми състав е неправилно на основание чл.348 ал.1 т.2 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде отменено, а делото върнато за повторно разглеждане от друг съдебен състав. Не се констатираха служебно основанията за

касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 и чл.222 ал.2 т.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение № 101645 от 23.04.2019г., постановено по нахд № 1670/2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 8-ми състав, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на СРС, НО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.